

Raad van State
t.a.v. prof. mr. dr. R. Uylenburg
via Veilig Mailen

M., 29 juli 2024

Betreft: 202204762/1/A3, 202304928/1/A3, 202306023/1/A3, 202401694/1/A3 en
202401698/1/A3

Geachte mevrouw Uylenburg,

Nog maar zo kort voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en dan toch al zoveel stront aan de knikker. Ik zet maar eens even wat feiten op een rijtje.

- 1 Op 16 juli 2024 heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden van de zaken die bij u bekend zijn onder de nummers 202401694/1/A3 en 202401698/1/A3. Zaken die draaien om het misbruik dat niemand minder dan Nationale ombudsman Reinier van Zutphen van het recht en zijn positie heeft gemaakt om (1) het onderzoek dat ik samen met een aantal collega's doe naar zijn functioneren te saboteren en (2) de mensen die wij bijstaan hun rechtsbijstandverlener te ontnemen. Niet de minste zaken dus, en dat al helemaal niet nu de Rechtbank Den Haag het heeft bestaan om dat misbruik van recht, nadat de voorzieningenrechter het optreden van onze ombudsman al tot twee keer toe van de kwalificatie 'evident onrechtmatig' had voorzien en nadat reeds bij onherroepelijke uitspraak was komen vast te staan dat dit misbruik door de heer Van Zutphen is gepleegd, alsnog bij mij (en mijn cliënten!) in de schoenen te schuiven. Op bestuursrechtelijk gebied een dieptepunt in de rechtspraak.
- 2 Dat dieptepunt had nog voor een gerechtelijke dwaling kunnen doorgaan wanneer deze misslag van de Rechtbank Den Haag niet het gevolg was geweest van het ronduit corrupte optreden van rechtbankpresident Robine de Lange en de rechter die deze zaken, alleen op papier als voorzitter van een meervoudige kamer, bij de rechtbank heeft behandeld, een zekere mr. G.P. Kleijn. Mevrouw De Lange, die zelf met mij overhoop lag in een geheel andere zaak waarvoor zij zich eerder dit jaar bij de vierde kamer van de Hoge Raad heeft moeten verantwoorden, en de heer Kleijn, die deze zaken gegeven zijn beroepsmatige verleden – hij was jarenlang raadsheer-plaatsvervanger bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven (CBb) in de tijd dat de heer Van Zutphen van dat

college de president was – volgens de regels van de Rechtspraak niet eens had *mogen* behandelen. Een verleden dat de rechtbank ook nog eens maandenlang aan het oog heeft onttrokken door de pagina met zijn beroepsgegevens in het daartoe bestemde register op de website rechtspraak.nl ontoegankelijk te maken. Het was een en al doorgestoken kaart. Met als resultaat een bij elkaar gelogen uitspraak die nauwelijks als iets anders is te beschouwen dan als een smaadschrift.

- 3 Alleen al gegeven die context had van uw Afdeling mogen worden verwacht dat zij tot op het bot zou zijn gemotiveerd om deze zaken grondig te behandelen. Daar leek het ook even op toen Eric Daalder aan de slag ging met de verzoeken om voorlopige voorziening die ik aan het hoger beroep had verbonden. Hij deed dat voortvarend, kundig en ook overigens adequaat. Daarna echter kwam er al vlot de klad in en dat lag niet in de laatste plaats aan u. Vanuit de verantwoordelijkheid die u draagt voor de toedeling besloot u namelijk niet alleen om deze op zichzelf reeds zo omvangrijke en gevoelige zaken te clusteren met een drietal zaken van evenzovele van mijn cliënten, maar vertrouwde u deze ook nog eens toe aan de verkeerde personen. Kees Borman, Kees Bangma en Maarten den Heyer. Staatsraden met aanmerkelijk minder bagage dan de heer Daalder en met een beroepsverleden dat hen bepaald niet kwalificeert voor de door hen te vervullen taak. Een regelrechte blunder.
- 4 Bij de Rechtbank Den Haag was het precies zo gegaan. Een president die de verschillende zaken om haar moverende redenen niet heeft toegedeeld aan een rechter die deze op een onpartijdige manier had kunnen behandelen, maar aan een rechter op wie mijn wederpartij zou kunnen rekenen. Bij de rechtbank was dat de heer Kleijn en bij u de heer Borman, die nog veel langer een naaste collega van de heer Van Zutphen is geweest en die ons nu zou gaan vertellen of de heer Kleijn het wellicht verkeerd had gedaan. Als het allemaal niet zo serieus was dan zouden we dit kunnen beschouwen als een goede, zij het wat cynische grap.
- 5 Die Kees Borman, die heb ik dus toch maar even van de zaak laten halen. Dat ging overigens niet vanzelf. Verschonen wilde hij zich namelijk niet en dus heb ik hem maar liefst vijf keer moeten wraken eer hij toch maar besloot om zijn biezen te pakken. Nee, dan zijn collega Nanda Scholten, die een van deze wrakingsverzoeken had zullen behandelen. Ook zij had lange tijd bij het CBb gewerkt toen de heer Van Zutphen daarvan de president was en zij onderkende dus meteen dat zij zich maar beter kon verschonen. Wat snapte zij wel wat de heer Borman maar niet wilde begrijpen?
- 6 U heeft de heer Borman uiteindelijk vervangen door Conny van Altena. Zonder dat u de regelgeving waaraan u zich in dit verband heeft te houden ook maar een moment heeft gerespecteerd. Want een staatsraad aan wie een zaak is toegedeeld kan ingevolge artikel 6 van het EVRM niet zomaar meer worden vervangen nadat die toedeling is bekendgemaakt. De heer Borman had in casu dan ook een verzoek moeten indienen om zich te mogen verschonen en pas wanneer de daartoe aangewezen kamer akkoord was gegaan met dat verzoek zou de beurt weer aan u zijn geweest. Voor achterommetjes als deze is in de rechtspraak nu eenmaal geen plaats.

- 7 U maakte het echter nog heel veel bonter. Rosa Uylenburg, hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam (UvA), vond het namelijk wel een aardig idee om Maarten den Heyer, hoofddocent bij diezelfde universiteit, te belasten met de behandeling van een zaak van een van mijn cliënten tegen ... de UvA. Hemeltjelijef. En dus was mijn boodschap aan het adres van de heer Den Heyer niet minder duidelijk dan die aan dat van de heer Borman. Opkrassen en wegwezen. Een boodschap die ook door de heer Den Heyer maar moeizaam werd verstaan. Weliswaar trok hij zich terug – ook nu zonder dat daaraan een verschoningsverzoek te pas kwam – uit die zaak tegen zijn broodheer, maar hij meende de vier overige zaken nog steeds te kunnen blijven doen. En dat terwijl die zaken nauw met elkaar zijn verbonden en dus ook niet voor niets waren geclusterd. Dezelfde rechtsvraag, vrijwel dezelfde feiten, zelfs in de dossiers van de verschillende zaken wordt over en weer naar die andere zaken verwezen. Waardoor de heer Den Heyer langs de weg van de vier resterende zaken nog mooi even de uitspraak in die tegen de UvA, waarin u hem alleen voor de vorm heeft vervangen door Hanneke Schipper, de juiste richting op kon duwen. Kwam hem (en u?) dat even goed uit.
- 8 Waarna ik besloot om dan toch ook de heer Den Heyer maar weer te wraken. Met een verzoek dat op voorhand kansloos was nu de wrakingskamer van uw Afdeling er een gewoonte van heeft gemaakt om verzoeken tot wraking hoe dan ook af te wijzen. De uitspraak waarmee zij dat ook dit keer deed is van een alleszins belabberd niveau. Daar waar de heer Den Heyer had geweigerd om zich ter zake te verantwoorden verzon de wrakingskamer namelijk zelf maar even de overwegingen waarmee zij deze gewaardeerde collega uit de brand zou kunnen helpen (zie [bijlage 1](#)). De heer Den Heyer wist zich gedekt en daar was het hem om te doen.
- 9 Dus daar zat hij, op de ochtend waarop de verschillende zaken zouden worden behandeld, tezamen met de heer Bangma en mevrouw Van Altena. Althans, er zat een wat chagrijnig kijkende man met een verder nogal uitdrukingsloos gezicht die net zo goed een wassen beeld had kunnen zijn en dat misschien zelfs wel was. Voor een zitting die vooral niet over de feiten mocht gaan, want die werden met een grote boog omzeild. Elke keer dat ik ook maar een poging deed om de groteske leugens te bespreken die de gemachtigden van de heer Van Zutphen hadden neergelegd in het verweerschrift dat zij op het allerlaatste moment hadden ingediend werd ik afgekap. En nee, de heer Bangma mag dan geen vlotte spreker zijn, maar waarom had deze rapporteur er nu eigenlijk nog zoveel woorden voor nodig om te melden dat hij niets had te vragen over het misbruik van recht – de kern van deze zaak – en al evenmin over de procesbeslissingen waarmee de rechtbank de heer Van Zutphen zozeer in de kaart had gespeeld dat ik zo goed als monddood was gemaakt? Waartoe was ik überhaupt nog naar Den Haag gekomen? Om een pleitnota voor te lezen die ik net zo goed per post had kunnen verzenden?
- 10 Eenieder die ik daar later nog over sprak toonde zich geschokt door de ronduit neerbuigende wijze waarop mevrouw Van Altena mij te woord stond. En dat in een zaak waarin een rijk gevuld dossier ervan getuigt hoezeer mijn wederpartij al bij meerdere rechtbanken en met name ook in deze zaak de boel bij elkaar heeft gelogen. Alles wat de heer Van Zutphen mij tot nu toe voor de voeten heeft geworpen heb ik tot in het laatste detail weerlegd en toch waren mevrouw Van

Altena c.s. beslist niet bereid om daar ook maar een woord aan te wijden. Aan de gemachtigden van de heer Van Zutphen hebben zij zelfs niet de geringste ook maar enigszins kritische vraag gesteld.

- 11 Overdrijf ik? Nee, luister de opname die van de zitting is gemaakt er maar op na. U kunt deze vinden op de website [vrblng.nl](https://t.co/srjgEuUGRN) via de volgende link: <https://t.co/srjgEuUGRN>. U bent met die opname niet blij en de Nationale ombudsman al evenmin. Iets wat ik zeer wel kan begrijpen.
- 12 De meervoudige kamer had er ondertussen op slinkse wijze voor gezorgd dat het twintigtal belangstellenden die zich hadden aangemeld om de zitting via een videoverbinding te volgen dat toch niet kon doen. En ook verder was er uwerzijds reeds alles aan gedaan om vooral maar geen ruchtbaarheid aan dit hoger beroep te geven. Bijvoorbeeld door de zitting in deze zaak, die nota bene gaat over een van de hoogste ambtsdragers van ons land van wie reeds bij onherroepelijke uitspraak vaststaat dat hij het recht heeft misbruikt, in uw persagenda te verzwijgen. De zaak moest kennelijk zo snel mogelijk onder het tapijt worden geveegd, met zo min mogelijk publiek en buiten de aandacht van de media.
- 13 *Hoe #RanzigeReinier werd gered door zijn matties bij de Raad van State*, zo heb ik het treurspel genoemd waarin ik bleek te zijn beland. Want van die matties lopen er bij u nogal wat rond. Matties van Reinier van Zutphen, die voordat hij tot Nationale ombudsman werd benoemd rechter was, president van het CBb, voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak en natuurlijk vooral ook staatsraad. 'Onze Reinier', die vrijwel alle huidige staatsraden bij hun voornaam kent en die ook nu nog de deur bij u platloopt. Een van de uwen, dus dan weet je het wel. Het is netwerkcorruptie in optima forma.
- 14 De vraag die mij na afloop van de zitting het vaakst is gesteld, is hoe ik in een dergelijke situatie toch nog zo rustig blijf. Welnu, die vraag is eenvoudig te beantwoorden. In de eerste plaats komt het mij buitengewoon goed uit dat het er zo dik bovenop ligt dat uw Afdeling de boel besodemetert. En in de tweede plaats is juist een staatsraad als mevrouw Van Altena, die zich veeleer door haar arrogantie dan door een intellectuele belangstelling voor het recht en de feiten laat leiden, als geen ander bereid om met open ogen in de vallen te lopen die ik voor haar had klaargezet. Een van die vallen ziet u terug in bijgaande brieven – bijlage 2 – over het ronduit absurde, want volledig uit de duim gezonden aantal van 'circa 65' procedures die ik alleen al bij de Haagse rechtbank zou hebben aangespannen 'tegen de verschillende besluiten van de No op [mijn] vele Woo-verzoeken' (r.o. 13.10 in de eerste van de twee aangevallen uitspraken). Wanneer mevrouw Van Altena c.s. ook maar enige belangstelling voor de feiten hadden gehad dan zouden zij zeker zijn ingegaan op mijn uitnodiging om dat getal van die 'circa 65' als een verzinsel te ontmaskeren, waarmee dan meteen ook duidelijk zou zijn geweest dat er ook aan de verdere nonsens waarmee de rechtbank het misbruikverwijt heeft opgetuigd maar beter niet te veel waarde kan worden gehecht. Dat was, zo bleek, echter wel zo ongeveer het laatste wat deze staatsraden wilden weten.
- 15 Dat mevrouw Van Altena er een farce van had gemaakt zal ook zij zich hebben gerealiseerd toen ik haar enkele dagen later om het proces-verbaal vroeg van de zitting. Zoals blijkt uit de kanttekeningen die ik bij dat proces-verbaal heb

geplaatst heeft zij haar bedenkelijke optreden dan ook zoveel mogelijk willen verhullen (bijlage 3). Wat denkt u, zouden deze voorzitter en de griffier al eens een blik op artikel 225 van het Wetboek van Strafrecht hebben geworpen?

- 16 En toen moest de middag nog komen. Voor die middag immers waren de drie zaken geagendeerd van mijn cliënten. Drie hoger beroepen tegen uitspraken van de Rechtbank Amsterdam, de Rechtbank Den Haag en de Rechtbank Noord-Nederland. Niet geheel toevallig de drie rechtbanken waarvan de president, onder wie mevrouw De Lange, op het matje heeft moeten komen bij de vierde kamer van de Hoge Raad. Eerder nog hadden deze presidenten mij hooghartig nul op rekest gegeven toen ik mij met een klacht bij hen had gemeld. En toch stonden zij daar nu, op een vordering van de procureur-generaal bij de Hoge Raad. Vergezeld door zo'n twintig medewerkers van de Rechtspraak en door maar liefst drie man (m/v) van de landsadvocaat. Goliath, met mij in de rol van David. De rol die ik ook nu weer vervul. Een rol die mij op het lijf is geschreven.
- 17 Nu is het aardige dat ik in die drie zaken van mijn cliënten de heren Bangma en Den Heyer had gewraakt. De wrakingsverzoeken dit ik in dit verband had ingediend lagen al sinds 2 juli 2024 op een behandeling te wachten en zolang er geen beslissing op die verzoeken zou zijn gegeven kon er in de achterliggende zaken niets meer worden gedaan. Toch stond er voor de middag van de 16de nog steeds een mondelinge behandeling van die zaken op de agenda. Ik ben die middag dus nog maar even gaan kijken of er niet inderdaad een zitting plaatsvond. En jawel, dat bleek het geval. Eén zitting was zelfs al achter de rug en de overige twee stonden nog steeds op stapel. In de zaak met het nummer 202306023/1/A3 heb ik de meervoudige kamer meteen met deze nogal wonderlijke situatie geconfronteerd. Dat zorgde voor enige consternatie, want lag er nu wel of niet een beslissing waarvan mevrouw Van Altena meende dat zij die ergens had gezien? Gek genoeg bleek noch de heer Bangma, noch de heer Den Heyer, noch de wederpartij haar te kunnen helpen bij het beantwoorden van deze bepaald niet onbelangrijke vraag. Volgens artikel 5, derde lid, van de Wrakings- en verschoningsregeling bestuursrechterlijke colleges 2022 wordt een beslissing op een wrakingsverzoek onverwijld ter hand gesteld of toegezonden aan de verzoeker, de andere partij(en) en het lid of de leden van wie de wraking was verzocht, maar nee, geen van de aanwezigen gaf te kennen bekend te zijn met de beslissing die in casu zou moeten zijn gegeven. Toen vervolgens ook de griffier het niet wist heeft mevrouw Van Altena de zitting geschorst, waarna wij de zaal dienden te verlaten.
- 18 Verscheidene andere aanwezigen hebben mij later verteld dat de deur achter mijn rug werd gesloten en dat pas daarna ook de gemachtigden van de wederpartij de zaal hebben verlaten. Of dat zo is kan ik niet uit eigen waarneming bevestigen. Wat daar verder echter ook van zij, op een gegeven moment mochten wij de zaal weer betreden. En wat bleek? Mevrouw Van Altena had de uitspraken weten te achterhalen. De drie verzoeken, zo wist zij ons te vertellen, hadden op 10 juli 2024 tot een beslissing geleid. Een beslissing die buiten zitting was genomen en die per post aan mij was verzonden. Ik heb uiteraard meteen om een exemplaar van die beslissing gevraagd, maar die bleek zij mij niet te kunnen geven en ook met mijn opmerking dat er vast wel iemand was die de uitspraken zou kunnen uitdraaien vond ik tot mijn verbazing geen gehoor. Wel was mevrouw Van Altena bereid om een gedeelte van de beslissing

voor te lezen. Zij heeft dat ter plekke gedaan.

- 19 Het is me wat bij die Afdeling van u. Waar ik een eerdere beslissing op een wrakingsverzoek nog netjes via de mail had ontvangen zouden deze nu opeens per post zijn verstuurd, en dat terwijl ik Cindy Fieret nog bij e-mail van 4 en bij brief van 5 juli 2024 had laten weten dat alle post die nu nog werd verzonden mij niet meer voor de zitting zou bereiken, reden waarom ik haar indertijd heb verzocht om mij de betreffende stukken in ieder geval ook per e-mail te doen toekomen. Eenmaal weer thuis heb ik vanzelfsprekend onmiddellijk een blik in de brievenbus geworpen, maar nee, er lag allerlei post die in de dagen voorafgaand aan de zitting door de Raad van State was verzonden, maar nu juist die ene enveloppe met de beslissing die op de drie verzoeken zou zijn gegeven zat er niet bij. Al die andere brieven had uw Afdeling mij trouwens ook keurig, conform mijn verzoek, per e-mail gezonden, maar nu net met die uitspraken van de wrakingskamer was dat niet gebeurd. Hoe heeft dat nu toch zo kunnen lopen?
- 20 We zijn inmiddels bijna drie weken verder en er is nog steeds niets bezorgd. Wel heb ik de uitspraken die de wrakingskamer zou hebben gedaan de 19de alsnog via de mail ontvangen. Daar moest ik uw Afdeling overigens nog wel weer om vragen. Waarom heeft dat allemaal zo lang moeten duren?
- 21 En zo stapelen zich de vragen op. Waarom moest ik de zaal eerst verlaten voordat er een beslissing kon worden teruggevonden die zo uit het procesdossier had moeten kunnen worden opgediept, gewoon in mijn bijzijn, door zowel de drie staatsraden als de griffier? Hoe kan het dat die beslissing is gegeven zonder dat er een mondelinge behandeling van de wrakingsverzoeken had plaatsgevonden? En waarom is die beslissing ook nu nog steeds niet op uw website gepubliceerd, terwijl het toch gebruikelijk is dat dit vrijwel meteen wordt gedaan met alle uitspraken van uw Afdeling? Feit is dat mevrouw Van Altena uiteindelijk een stukje tekst heeft voorgelezen. Maar was dat wel een stukje tekst uit een uitspraak die daadwerkelijk was gedaan? Wie het weet mag het zeggen ....
- 22 Dat het in deze bezwaarlijk om een uitspraak kon gaan waar een lid van de wrakingskamer zijn (of haar) naam aan heeft willen verbinden blijkt wanneer we dat stukje tekst, dat zou moeten rechtvaardigen dat de drie verzoeken buiten behandeling zijn gesteld, nog wat nader beschouwen. De verzoeken die ik heb ingediend namens mijn cliënten zouden, aldus dat stukje tekst, niet meer dan een vervolg zijn op een wrakingsverzoek van mijzelf in een andere zaak en dus zouden die verzoeken zonder dat er een zitting aan behoefde te worden gewijd terzijde kunnen worden gelegd. Behalve in de uitspraken van de rechtbank heb ik nog nooit zoveel kolder in een uitspraak zien staan. In een zaak van een cliënt ben niet ik, maar is die cliënt de partij die als de verzoeker moet worden beschouwd en bovendien kan een vervolgvraag alleen buiten behandeling worden gelaten wanneer het wordt ingediend in dezelfde zaak als die waarin al eens eerder een verzoek was behandeld. Waarbij dan ook nog eens komt dat een vervolgvraag alleen dan niet in behandeling wordt genomen wanneer er geen nieuwe feiten en omstandigheden in het spel zijn, iets wat in casu wel degelijk het geval was. Het lijkt mij bijna ondenkbaar dat de wrakingskamer van de hoogste algemene bestuursrechter van ons land een zo zotte uitspraak heeft gedaan. In de vakliteratuur zou daar namelijk zonder enige twijfel gehakt van

worden gemaakt.

- 23 Waarmee de vraag des te pregnanter wordt of mevrouw Van Altena c.s. mij én mijn cliënten niet nog gauw even een kunstje hebben willen flikken toen ik hen er op had betrapt dat zij met de mondelinge behandeling waren begonnen op een moment dat twee van de drie betrokken staatsraden nog steeds waren gewraakt. Moest hier wellicht met het ene ambtsmisdrijf de beerput van het andere ambtsmisdrijf worden gedempt? U bent naar ik aanneem met artikel 162 van het Wetboek van Strafvordering bekend?
- 24 Dat ik na deze merkwaardige gang van zaken de meervoudige kamer heb verzocht om de zaken van onze cliënten nu eerst maar eens even aan te houden zij hier slechts ten overvloede vermeld. Dat dit verzoek, het doen waarvan mevrouw Van Altena mij alleen al uit overwegingen van fatsoen had behoren te besparen, werd afgewezen idem dito. Dat ik de betrokken staatsraden vervolgens wederom in alle vijf de zaken heb gewraakt, ook dat zult u eenvoudig kunnen begrijpen. Maar wat dan wel weer interessant is, is hoeveel er meteen alweer is misgegaan bij de behandeling van die verzoeken. Bij brief van 22 juli 2024 heb ik een van deze verzoeken ingetrokken. Toen ik daar in een latere brief naar verwees bleek uw Afdeling echter met die intrekking niet bekend. Vervolgens ontving ik in de zaak met het nummer 202204762/1/A3 een reactie van mevrouw Schipper, en dat terwijl het niet deze staatsraad is die in casu is gewraakt. Wie dan weer wél is gewraakt, is mevrouw Van Altena, maar haar naam wordt in de uitnodiging voor de zitting die dit keer toch maar zal gaan plaatsvinden, overigens net als die van mevrouw Schipper, niet genoemd. Een uitnodiging die ook nog eens van een verkeerd zaaknummer is voorzien. Het is al met al een aardige bende.
- 25 Waarmee we wellicht ook kunnen verklaren wat er bij die eerdere verzoeken is misgegaan. Ook toen namelijk heb ik een van de wrakingsverzoeken ingetrokken en het zou dus maar zo kunnen zijn dat daarmee is gedacht dat ook de nog resterende verzoeken niet meer behoeften te worden behandeld. Met als gevolg dat mevrouw Van Altena c.s. hebben gedacht dat zij de zaken van mijn cliënten wel even in een onderonsje met de betrokken wederpartijen konden gaan afhandelen. Vandaar dus ook de schrik toen ik opeens toch ten tonele verscheen. En vandaar ook al die rare noodsprongen die mevrouw Van Altena vervolgens heeft gemaakt. Ik vrees met grote vrees dat deze vuiltjes zich niet zomaar meer zullen laten wegpoetsen.

Tot zover die vijf zaken waarin nu wel zo'n beetje alles is misgegaan wat er maar kan misgaan. En dan laat ik nog maar even buiten beschouwing dat ik uw Afdeling reeds op 1 mei 2024 had verzocht om de zaken van twee van mijn cliënten, die de 16de niet konden, op een later moment op zitting te behandelen, dat dit verzoek eerst is genegeerd, dat het vervolgens ongemotiveerd is afgewezen, dat ik het nogmaals en met een nadere onderbouwing heb ingediend en dat het ook toen nog weer ongemotiveerd is verworpen. Dat alles in strijd met artikel 19 van de Procesregeling bestuursrechterlijke colleges 2014. Een ontoelaatbare gang van zaken, waarover ik u al eerder heb geschreven en naar aanleiding waarvan ik u op 2 juli 2024 een klacht heb doen toekomen. Een klacht die gaat over gedragingen van uzelf, maar die u, in strijd met artikel 3, eerste lid, van de Klachtenregeling Afdeling bestuursrechtspraak ook maar even zelf buiten behandeling heeft gelaten. Hoeveel gekker wilt u het nog

hebben?

Voor ons is het nu welletjes. De ronduit corrupte manier waarop u met z'n allen zowel de heer Van Zutphen als de UvA de hand boven het hoofd lijkt te houden kan namelijk op geen enkele manier door de beugel. U heeft wat mij betreft nog de keuze uit twee mogelijkheden. Die licht ik hieronder toe.

Mogelijkheid 1: escalatie

De eerste mogelijkheid is dat u voortgaat op de ingeslagen weg. In dat geval ontspringt de heer Van Zutphen, althans bij uw Afdeling, toch nog de dans, ondanks de alleszins forse misstappen die hij heeft gezet. Van onze kant stellen wij dan echter wel met enig genoegen vast dat er zich naast deze Nationale ombudsman een nog aanzienlijk grotere vis heeft verstrikt in onze netten. Die vis is uw Afdeling, gepersonifieerd door u, omgeven door een aantal kleinere vissen in de persoon van staatsraden als mevrouw Van Altena, de heren Borman, Bangma en Den Heyer, een of meerdere griffiers en enkele leden van de wrakingskamer, gesteld dat deze laatsten daadwerkelijk hun handtekening durven te zetten onder de uitspraken die op de wrakingsverzoeken zouden zijn gedaan. Een pagina of vier in de *NRC* of de *Volkskrant* moet dit toch wel gaan opleveren, ergens op een zaterdag in het komende najaar. En ik kan u één ding verzekeren. De aangiftes tegen u, de betrokken staatsraden, de heer Van Zutphen en de UvA staan reeds in de steigers. Want nee, als de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het zich permitteert om zich van netwerkcorruptie te bedienen in een zaak die het daglicht op geen enkele manier verdraagt dan moest er niet alleen maar eens heel vlot uitvoering worden gegeven aan het zevende hoofdpunt van het hoofdlijnenakkoord van het nieuwe kabinet, maar dan blijft dat ook verder niet zonder gevolgen.

Mogelijkheid 2: de-escalatie

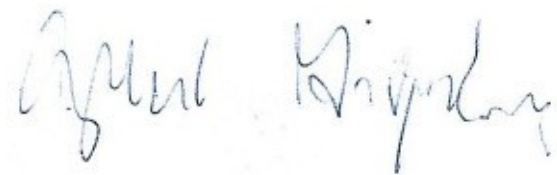
Er is echter ook nog een tweede mogelijkheid. Het is namelijk helemaal niet zo moeilijk om alsnog een passende wending aan de verschillende zaken te geven. Ik heb het uw Afdeling er afgelopen week, bij een van mijn brieven van 22 juli 2024, nog weer een heel stuk gemakkelijker op gemaakt om te komen tot een terugwijzing van mijn zaken naar de (lees: een) rechtbank. De zaken van mijn cliënten daarnaast kunnen probleemloos op een later moment worden behandeld en lenen zich er ook zeer wel voor om te worden verwezen naar de grote kamer. Ingewikkelder dan dat zal het dus niet behoeven te worden. Het spreekt in deze, het tweede lid van de artikelen 23 en 24 van de Wet op de rechterlijke organisatie indachtig, vanzelf dat u niet zult treden in de procesrechtelijke behandeling van, de inhoudelijke beoordeling van alsmede de beslissing in de zaken die u aan de betrokken staatsraden heeft toevertrouwd. U bent immers geen Robine de Lange. Maar zou het niet mooi zijn wanneer ook uw staatsraden zich gaan realiseren dat feiten ertoe doen en dat uw Afdeling er is om in te grijpen bij corrupte praktijken als die van de heren Kleijn en Van Zutphen in plaats van dat zij daarbij wegstijgt, ten koste van de burger? Het is die cultuuromslag waaraan u zich althans in de media heeft willen committeren, vanuit de lovenswaardige gedachte dat het als gevolg van (onder meer) het toeslagenschandaal zo geschonden vertrouwen in uw Afdeling nodig moet worden hersteld. Een cultuuromslag die kennelijk nog niet helemaal is geland bij oudgedienden als mevrouw Van Altena en de heer Borman en die ook nog niet is doorgedrongen tot de heren Bangma en Den Heyer, maar waar een goed gesprek en de inzet van wat staatsraden die het al wel hebben begrepen maar zo een impuls aan zouden kunnen geven. Als u

meent wat u in de media heeft gezegd dan is dit het moment om te laten zien dat u daar werkelijk voor staat.

Ten slotte

In onze studententijd hebben wij allemaal geleerd dat wij een van de onzen niet laten vallen, wat er ook gebeurt. Die corporale mentaliteit wordt vervolgens alleen nog maar versterkt wanneer iemand toetreedt tot het besloten wereldje van de rechterlijke macht. Natuurlijk, het is o zo hartverwarmend dat u allemaal klaarstaat om het hachje van Reinier van Zutphen te redden. Alleen, de prijs die u én wij daar, in zijn plaats, voor dreigen te gaan betalen is inmiddels aan de wat al te hoge kant. Wanneer uw Afdeling geen korte metten weet te maken met de smerige praktijken waarmee de heer Van Zutphen door de rechtbank is gefaciliteerd in zijn misselijkmakende strijd met Stichting de Verbeelding, met mij en met onze cliënten dan is het hek van de dam. Er kan dan ook maar beter geen misverstand over bestaan dat wij keihard zullen optreden tegen eenieder die zich in deze encanailleert. Het is thans aan u om te bepalen wie er straks een ontslagbrief zit te schrijven. Bent u dat of is dat de heer Van Zutphen?

Met vriendelijke groeten,

Stichting de Verbeelding onderschrijft de Sustainable Development Goals van de Verenigde Naties en streeft in dit verband onder meer naar het terugdringen van het gebruik van papier en inkt. Wij stellen het dan ook op prijs wanneer u deze brief niet wilt uitprinten of fotokopiëren en wanneer u haar wilt beantwoorden via ons e-mailadres. Doet u mee?